

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1136/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.546/2022/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője útján (dr. Erdei Csaba ügyvéd) alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.546/2022/7. számú ítélete, valamint az ennek alapjául szolgáló Pesti Központi Kerületi Bíróság 28.G.301.713/2021/9-I. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert azok véleménye szerint sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [3] 1.1. A bíróságok által megállapított tényállás szerint a felperes (indítványozó) és az alperesi jogelőd (Országos Egészségbiztosítási Pénztár) 2015. szeptember 30-án ártámogatási szerződést kötött az egészségbiztosítási alap terhére a gyógyászati segédeszköz árához nyújtott támogatással történő forgalmazásra, kölcsönzésre, javításra és egyedi méretvétel alapján történő gyártásra, az ezekhez kapcsolódó ártámogatás elszámolására.
- [4] Az alperesi jogelőd 2016. január 5-én elrendelte a felperes, mint új gyógyászati segédeszközgyártó és forgalmazó által 2015. október 1-től 2015. december 31-ig tartó időszakban elszámolt vények gyógyszerész és orvos szakmai ellenőrzését. A 2016. május 12-én kelt ellenőrzési jegyzőkönyvben azt állapította meg, hogy az ellenőrzés során bekért vények és a hozzájuk kapcsolódó méretvételi lapok alapján 48 darab vény nem felelt meg a gyógyászati segédeszközök társadalombiztosítási támogatásba történő befogadásáról, támogatással történő rendeléséről, forgalmazásáról, javításáról és kölcsönzéséről szóló 14/2007. (III. 14.) EüM. rendelet

által az ártámogatás elszámolására előírt feltételeknek, továbbá az alsó végtagi protézishez fontos adatok hiányoznak a felperes által felvett méretlapokról. Az ellenőrzés az alperesi jogelőd által működtetett az ártámogatás elszámolására szolgáló informatikai rendszer és a betegek nyilatkozatai alapján azt állapította meg továbbá, hogy a felperes a gyógyászati segédeszköz kiszolgáltatásához szükséges egészségbiztosítói ellenjegyzés hiányában nem a rendelt gyógyászati segédeszközt elszámolva, az ártámogatási szerződés hatályba lépése előtt történt vény átvételével, méretvétellel, egyedi méretvételes eszköz gyártásával az ártámogatás elszámolására vonatkozó szabályokat megszegte. A betegnyilatkozatok alapján megállapította, hogy a beteg által fizetendő térítési díjat a felperes több alkalommal elengedte.

- [5] Az ellenőrzési jegyzőkönyv egyeztetésén a felperes nem jelent meg. Az alperesi jogelőd 2016. május 12-én megküldte a felperes részére az ellenőrzési jegyzőkönyvet azzal, hogy 8 napon belül észrevételt tehet az abban foglaltakra.
- [6] A felperes nevében eljáró jogi képviselő 2016. június 6-án előterjesztette az észrevételeit. Az alperesi jogelőd tájékoztatta a felperest, hogy az ellenőrzés során szankcionálásra kizárólag azok az esetek kerültek, amelyeket alperesi jogelőd saját nyilvántartása és felperes által rendelkezésre bocsátott iratok alapján állapított meg, a szankcionált esetek nem betegnyilatkozatokon alapulnak, így többek között a gyártó és a biztosítottak közti kapcsolatfelvétel módja és a térítési díj elengedése sem került szankcionálásra. Tájékoztatta továbbá a felperest, hogy észrevételében olyan tényre, bizonyítékra, vagy alperesi jogelőd tévedésre nem hivatkozott, amely érdemben változtatná meg az ellenőrzési jegyzőkönyvben foglalt megállapításokat, ezért a jegyzőkönyv módosítására nincs lehetőség.
- [7] Az alperesi jogelőd 4 546 331 Ft, annak 54 383 Ft-tal megnövelt összege megfizetésére szólította fel a felperest. Az alperes a fizetési felszólításban foglalt 4 546 331 Ft összegű tökekövetelésből 4 455 045 Ft-ot 2016. július 4-én rögzített úgynevezett kényszerkorrekció alkalmazásával a felperes részére július 5-én küldött elszámolásából történő levonással érvényesítette.
- [8] Az alperesi jogelőd 2016. június 30-án kelt levelével, figyelemmel arra, hogy az ártámogatás visszavont összege meghaladta a kötelező egészségbiztosítási ellátásról szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) végrehajtásáról szóló 2017/1997. (XII. 01.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 23. § (2) bekezdésében foglalt összeget, felmondta a felperessel kötött ártámogatási szerződést az Ebtv. 38. § (4) bekezdése alapján.
- [9] A felperes 2016. július 12-én vitatta a kényszerkorrekció jogszerűségét és kérte, hogy az alperesi jogelőd fizessen vissza részére 4 546 331 Ft-ot. Az alperesi jogelőd a fizetési felszólításnak nem tett eleget.
- [10] A felperes fizetési meghagyás kibocsátását kezdeményezte, amely az alperesi jogelőd ellentmondása folytán perré alakult. Az eljárást a Nyíregyházi Törvényszék

1.P.21.266/2016/2. számon megszüntette, mivel a felperes nem fizette meg az eljárási illetéket.

- [11] A felperes keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez 4 546 331 Ft és járulékai megfizetése iránt, melyet a törvényszék 37.G.44.141/2016/3. számú végzésével visszautasított, mivel a felperes az illetéket nem fizette meg.
- [12] Ezt követően a felperes pert indított a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő alperes ellen a felmondás érvénytelensége iránt. Az elsőfokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a 28.G.301.713/2021/9-I. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő. A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 4. Gf.75.546/2022/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [13] A bíróság megállapította, hogy az egészségbiztosító a jelen perben alkalmazandó Ebtv. 30. §-a és 31-33/A. §-ai alapján atipikus polgárjogi szerződéseket köt az egészségügyi szolgáltatókkal.
- [14] A bíróság utalt ennek a kérdésnek a körében az EBH2005.1231. számon közzétett eseti döntésben is kifejtettekre, amely szerint az egészségbiztosítóval a gyógyászati segédeszközök ártámogatással való forgalmazására kötött szerződés jogi természetét tekintve ún. közjogi, közszolgáltatásra irányuló szerződés, amelynek a tartalmát, a nyújtható szolgáltatásokat, a támogatás elszámolásának a feltételeit, az ellenőrzés rendjét a vonatkozó jogszabályok kógens módon meghatározzák.
- [15] A felperes és az alperesi jogelőd között 2015. szeptember 30-án ártámogatási szerződés jött létre az egészségbiztosítási alap terhére a gyógyászati segédeszköz árához nyújtott támogatással történő forgalmazásra, kölcsönzésre, javításra és egyedi méretvétel alapján történő gyártásra, az ezekhez kapcsolódó ártámogatás elszámolására [a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 266. § (1) bekezdés].
- [16] Az alperesi jogelőd által elrendelt ellenőrzés vonatkozásában a bíróság az Ebtv. 36. §-ára figyelemmel rámutatott arra, hogy az egészségbiztosító az ellenőrzések során az Ebtv. 30. §-a és 31-33/A. §-ai szerinti szerződések alapján, mint szerződő fél jár el [Ebtv. 36. § (9) bekezdés].
- [17] A felperes hivatkozott arra, hogy az ÁSZF 12. a) pontja alapján álláspontja szerint az alperesi jogelőd csak akkor alkalmazhatott volna szankciót a felperessel szemben, ha az alperesi jogelődnek az ellenőrzési jegyzőkönyvbe foglalt megállapításait a felperes elfogadta volna.
- [18] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában ezzel kapcsolatban kifejtettekkel, ezért a Pp. 386 § (4) bekezdés alapján csupán utal annak helyes indokaira. Az elsőfokú bíróság nem osztotta a felperes érvelését, miszerint elfogadott ellenőrzési jegyzőkönyv esetén van módja az alperesnek a támogatás visszairására. Amennyiben a felperes érvelése helyt foghatna, ellenőrzési jegyzőkönyv

elfogadásának híján az ellenőrzési megállapítások alapján a támogatási szerződés felmondására nem kerülhetne sor.

- [19] A felperest terhelte a tényállításainak a bizonyítása a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján és a felperes a tényállításait okiratokkal kívánta bizonyítani, valamint két tanú meghallgatását indítványozta.
- [20] A tanúk meghallgatása iránti indítványokat az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte és annak indokát is adta az ítéletében ([57]–[58] bekezdés).
- [21] A felperes a volt jogi képviselőjét az őt ért atrocitások tekintetében kérte meghallgatni, azonban ez a körülmény is irreleváns volt az ügy eldöntése szempontjából, még bizonyítottága esetén se támasztotta volna alá a felperes követelését.
- [22] Helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes törvényes képviselője nem hallgatható meg tanúként, csak a fél képviselőjeként és előadása a fél előadásának minősül. Ezt meghaladóan olyan tény bizonyítására indítványozta a felperes meghallgatását, amelyre vonatkozóan a felperes jogi képviselője tanúként, a fentebb kifejtettekre figyelemmel az indítvány teljesítése szükségtelen volt.
- [23] Osztotta a másodfokú bíróság azt a felperesi fellebbezésben hivatkozott álláspontot, hogy az alperes által csatolt okiratok, betegnyilatkozatok is a Pp. 326. §-a szerinti egyszerű magánokiratoknak minősülnek, ugyanis az alperesi jogelőd a fent kifejtettek értelmében azokat nem hatóságként, hanem szerződő félként állította ki.
- [24] Ugyanakkor ezeket az okiratokat a felperesi okiratokkal ellentétben maguk az érintett betegek is aláírták, ezáltal hitelt érdemlően bizonyítják a tartalmukat, míg a felperes által csatolt okiratok, munkalapok a felperes előadásának, nyilatkozatának minősülnek, hiszen azokat kizárólag a felperes részéről eljáró személyek írták alá, a betegek nem.
- [25] Az alperesi okiratok tehát alátámasztották azt az alperesi előadást, hogy az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvben szereplő esetekben a méretvétel, illetve a gyártás a perbeli szerződés hatálybalépése, azaz 2015. október 1. napja előtt történt.
- [26] A fenti bizonyítékoknak a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti mérlegelése alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az egészségbiztosító az Ebtv. 38. § (3) bekezdése alapján jogszerűen kötelezte a felperest a kereseti kérelem szerinti tőke és annak kamata visszatérítésére és az Ebtv. 38. § (4) bekezdésének a rendelkezései alapján jogosult volt a szerződés felmondására.
- [27] A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel továbbá rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy az elsőfokú bíróság nem figyelmeztette a felperest a Pp. 203. § (3) bekezdése alapján az irat hiányosságának, előterjesztése elmulasztásának a következményeire akkor, amikor a felperest a perfelvételi irat előterjesztésére először hívta fel (2021. augusztus 31-én kelt 6. sz. végzés).

- [28] A másodfokú bíróság utal ennek körében arra, hogy a felperes ekkor is jogi képviselővel járt el és a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a felperes jogi képviselője a felhívást követően, a 2021. október 8-án tartott perfelvételi tárgyaláson megjelent (9. sz. jegyzőkönyv); az elsőfokú bíróság tájékoztatta a felperest arról, hogy a tárgyalás napját megelőzően benyújtott válaszirata elkésett, ezért hatálytalan. A felperes jogi képviselője a tárgyaláson a keresetet az írásbelivel egyezően változatlanul fenntartotta és a bíróság tájékoztatására úgy nyilatkozott, hogy 15 napon belül előterjeszti a válasziratát, amelyben megteszi a bizonyítási indítványait is. Az elsőfokú bíróság a 9. sz. jegyzőkönyv tanúsága szerint tájékoztatta a felperest, hogy a válaszirata hatálytalanságára tekintettel a mai perfelvételi tárgyaláson módja van az alperes ellenkérelmére, illetve az ahhoz csatolt okirati bizonyítékokra nyilatkozni, a felperes a nyilatkozatát, bizonyítási indítványát a mai perfelvételi tárgyaláson előterjesztheti. A felperes tájékoztatását követően tett nyilatkozata szerint nem tud olyan perfelvételi nyilatkozatot előterjeszteni, amely a hatálytalan válaszirat helyett a felperes érdemi nyilatkozatának lenne tekinthető.
- [29] A fentiek alapján a felperes tehát a perfelvételi tárgyaláson a tájékoztatás elmaradásából eredő esetleges sérelmét orvosolhatta volna, de annak nem tett eleget. Mindebből következően nem volt olyan lényeges eljárásjogi jogszabálysértés, amely az ügy érdemi elbírálására kihatott volna és az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezéséhez vezethetett volna a Pp. 381. §-a alapján.
- [30] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [31] 1.2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.546/2022/7. számú ítélete valamint az ennek alapjául szolgáló Pesti Központi Kerületi Bíróság 28.G.301.713/2021/9-I. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert azok véleménye szerint sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [32] Az indítványozó szerint az elsőfokú bíróság a felperest a 6. sz. idézésében először hívta fel perfelvételi irat előterjesztésére, azonban a Pp. 203. § (3) bekezdése alapján nem figyelmeztette az irat előterjesztésének elmulasztása jogkövetkezményeire. Továbbá a felperesi jogi képviselő a 2021. október 8-i tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a keresetet az írásbelivel egyezően változatlanul fenntartja. Az indítványozó szerint a Pp. 201. § (2) bekezdése szerint úgy kell ezt a felperesi jogi képviselő által tárgyaláson tett nyilatkozatot tekinteni, hogy a felperes az alperesi ellenkérelemre nyilatkozatot tett, ezért a bíróságnak ezt kellett volna hatályosnak tekintenie. Az indítványozó szerint a bíróság a kontradiktórius eljárás elvét megsértve nem biztosított kellő időt a felperesi válaszirat hatálytalannak nyilvánítását követően a felperes részére a válaszirat előterjesztésére és nem figyelmeztette a válaszirat elmulasztásának vagy késedelmes benyújtásának a jogkövetkezményeire. A bíróság

nem vette válaszirat nyilatkozatként figyelembe a felperesi keresetben foglaltak fenntartására vonatkozó nyilatkozatát. A bíróság az alperesi ellenkérelemben a betegnyilatkozatokat hivatkozta többlet bizonyítékként a felperesi keresetben megjelölt méretvételi lapok ellenében.

- [33] Az alperes által az ellenkérelemhez bizonyítékként csatolt betegnyilatkozatokkal összefüggésben a bíróságok önkényesen figyelmen kívül hagyták a Pp. 325. § (1) bekezdésében a teljes bizonyító erejű magánokiratra és a Pp. 326. §-ában az egyszerű magánokiratra vonatkozó törvényi előírásokat és a fegyveregyenlőség elvét sértő módon az alperes számára jogtalan előnyt teremtve minősítették ezeket az iratokat teljes bizonyító erejű magánokiratnak, ezáltal önkényes bizonyítási terhet hárítottak a felperesre. Az indítványozó szerint az alperes ellenkérelméhez csatolt, az adategyeztetésről szóló jegyzőkönyvek a Pp. 325. § (1) bekezdése szerinti teljes bizonyító erejű magánokiratnak nem tekinthetők, mivel az alperesi jogelőd munkatársai azt nem tanúként írták alá és a lakóhelyük sem szerepel az iratokon. Tehát az alperesi jogelőd adategyeztetési jegyzőkönyvek a Pp. 326. § szerinti egyszerű magánokiratnak minősülnek, mivel azt az alperes állítása szerint nem hatósági ellenőrzés során eljáró hatóságként, hanem mint szerződéses partner készítette. Erre tekintettel a felperes által a keresethez csatolt munkalapok, valamint az alperes ellenkérelméhez csatolt adategyeztetési jegyzőkönyvek bizonyító ereje azonos, azok a Pp. 326. §-a szerint egyszerű magánokiratok.
- [34] Az Ebtv. 36. § és 38. §-ai a felperes szerint az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem csupán az egészségbiztosító ellenőrzésének keretét adja meg, hanem konkrétan meghatározza az ellenőrzésének és vizsgálatának feladatait. Az elsőfokú bíróság szerint az alperesi jogelőd nem hatóságként, hanem szerződő félként volt jogosult vizsgálatot folytatni. Az elsőfokú bíróság szerint a joghatás kiváltásához, a szankció alkalmazásához nem volt szükséges az, hogy a felperes az alperesi jogelőd ellenőrzési jegyzőkönyvének megállapításait elfogadja. Az indítványozó jogi nonszensz, hogy az alperesi jogelőd nem hatóságként, hanem szerződő fél mivoltában foganatosított szankciót. Az ÁSZF 12. a) pontja is egyértelműen arra utal, hogy a szankció alapjául szolgáló ellenőrzési jegyzőkönyvnek elfogadottnak kell lennie, amely jelen esetben nem volt meg, mivel a felperes érdemben vitatta az alperesi jogelőd ellenőrzési jegyzőkönyvének megállapításait.
- [35] A felperes a jogi képviselőjét és az ügyvezetőt nem a korábbi kereset benyújtásának tényére kívánta tanúként meghallgatni, hanem arra vonatkozóan, hogy a korábbi peres eljárás azért szűnt meg, mert az ügyvéd azért nem vállalta tovább a jogi képviseletet, mert őt az alperes vezető munkatársa részéről atrocitások érték. A tanúk kihallgatásának önkényes elutasítása ezért a fegyverek egyenlőségének elvét sértette.
- [36] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az

Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben foglalt befogadhatósági feltételeknek.

- [37] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz határidőben érkezett. Az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelel. Az indítványozó alkotmányjogi panasa az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdését], és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve a támadott bírói döntést, a Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.546/2022/7. számú ítéletét, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri a megsemmisítését. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [38] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [39] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben előadott érveivel kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [40] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}.

- [41] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírósági döntések felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó panasza egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróságok tényállás-megállapításának, bizonyítékértékelésének, valamint jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja és a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [42] Mindezek alapján az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.
- [43] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában meghatározott törvényi feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. február 6.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró